

Om befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen ved foretagelse af borgerlige vielser

Sagsnr.
2017 - 1998

Doknr.
459695

Dato
28-04-2017

1. Baggrund

I forlængelse af Økonomi- og Indenrigsministeriets orienteringsbrev af 13. marts 2017 om ændringer i lov om kommuneres styrelse har en kommune rettet henvendelse til ministeriet med følgende spørgsmål vedrørende den ny § 16 f om befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen, der foretager borgerlige vielser:

”Kan en kommunalbestyrelse med hjemmel i § 16 f, træffe beslutning om alene at yde befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen, der foretager vielser inden for kommunegrænsen, og ikke til kommunalbestyrelsesmedlemmer, der foretager vielser uden for kommunegrænsen?”

2. Retsgrundlag

§ 16 f i lov om kommunernes styrelse om ydelse af befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen, der foretager borgerlige vielser som indsat ved lov nr. 176 af 21. februar 2017 har følgende ordlyd:

”Kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen, der foretager borgerlige vielser, jf. § 18, stk. 1 og 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.”

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a. følgende om kommunalbestyrelsens mulighed for at beslutte at yde befordringsgodtgørelse, jf. Folketingstidende L 56 A (2016-17):

”Efter den foreslåede bestemmelse er det overladt til den enkelte kommunalbestyrelse selv at bestemme, om kommunalbestyrelsen ønsker at udnytte denne hjemmel. Det forudsættes, at beslutningen træffes generelt og er gældende for alle medlemmer af kommunalbestyrelsen, som foretager borgerlige vielser.

Da der er tale om en godtgørelse, giver den foreslåede bestemmelse kun adgang til dækning af positive udgifter til befordring.

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger. Adgangen til at fastsætte generelle godtgørelsessatser er ikke ensbetydende med, at sådanne satser kan anvendes som grundlag for udbetaling af godtgørelse til et medlem, der rent faktisk ikke har afholdt udgifter.

Omkostningerne til befordringsgodtgørelse afholdes af kommunens kasse. Et kommunalbestyrelsesmedlem har ikke pligt til at modtage befordringsgodtgørelse, som nævnt i den foreslåede § 16 f i lov om kommunernes styrelse.

Tillades vielse foretaget på et andet sted end normalt, jf. § 18, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, kan det dog kræves, at parterne betaler udgifterne i forbindelse hermed, jf. § 21, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1857 af 23. december 2015 om indgåelse af ægteskab. I sådanne tilfælde er der hjemmel til, at parterne betaler merudgifter til befordringsgodtgørelse til det kommunalbestyrelsesmedlem, som foretager vielsen.”

Reglerne om stedet for foretagelse af borgerlige vielser og reglerne for betaling af udgifterne i forbindelse hermed findes i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, samt bekendtgørelse om indgåelse af ægteskab:

Efter § 18, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1818 af 23. december 2015 med senere ændringer, foretages borgerlig vielse i kommunen på det sted, som vielsesmyndigheden (borgmesteren) har anvist hertil. Vielsesmyndigheden kan dog tillade, at en vielse foretages et andet sted i Danmark, dog ikke på Færøerne eller i Grønland. Vielsesmyndigheden må kun foretage en vielse i en anden kommune efter forudgående godkendelse fra denne kommune.

Det fremgår af § 21, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1857 af 23. december 2015 om indgåelse af ægteskab, at vielsen foretages uden udgift for parterne. Tillades vielse foretaget på et andet sted end normalt, jf. § 18, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, kan det dog kræves, at parterne betaler udgifterne i forbindelse hermed.

3. Ministeriets vurdering

Efter bestemmelsen i § 16 f i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde befordringsgodtgørelse til medlemmer af kommunalbestyrelsen, der foretager borgerlige vielser, jf. § 18, stk. 1 og 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.”

Det er således overladt til den enkelte kommunalbestyrelse selv at bestemme, om kommunalbestyrelsen ønsker at udnytte denne hjemmel.

Efter bemærkningerne til bestemmelsen forudsættes det, at beslutningen træffes generelt og er gældende for alle medlemmer af kommunalbestyrelsen, som foretager borgerlige vielser.

Det er ministeriets opfattelse, at bemærkningerne skal forstås således, at en kommunalbestyrelse eksempelvis ikke kan træffe beslutning om, at det alene er visse medlemmer af kommunalbestyrelsen, der ydes befordringsgodtgørelse, ligesom kommunalbestyrelsen ikke fra gang til gang kan beslutte, at der i et enkelt eller flere tilfælde skal ydes befordringsgodtgørelse.

Der er efter ministeriets opfattelse imidlertid ikke noget til hinder for, at en kommunalbestyrelse træffer en generel beslutning om alene at yde befordringsgodtgørelse, hvis visse nærmere definerede objektive kriterier er opfyldt, eksempelvis at der alene ydes befordringsgodtgørelse til kommunalbestyrelsesmedlemmer ved foretagelse af vielser inden for kommunegrænsen, hvis beslutningen i øvrigt lever op til det almindelige krav om saglighed i forvaltningen.

Det bemærkes, at reglerne i ægteskabslovgivningen efter ministeriets opfattelse endvidere ikke er til hinder herfor.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har på den baggrund meddelt kommunen:

- Det er overladt til den enkelte kommunalbestyrelse selv at bestemme, om kommunalbestyrelsen ønsker at udnytte hjemlen til at yde befordringsgodtgørelse efter § 16 f i lov om kommunernes styrelse.

- Denne beslutning skal træffes generelt og være gældende for alle medlemmer af kommunalbestyrelsen, som foretager borgerlige vielser.
- Der er efter ministeriets opfattelse ikke noget til hinder for, at en kommunalbestyrelse træffer en generel beslutning om alene at yde befordringsgodtgørelse, hvis visse nærmere definerede objektive kriterier er opfyldt, eksempelvis at der alene ydes befordringsgodtgørelse til kommunalbestyrelsesmedlemmer ved foretagelse af vielser inden for kommunegrænsen, hvis beslutningen i øvrigt lever op til det almindelige krav om saglighed i forvaltningen.